

„Vida!“ směje se Můrka. „Že prý to nedovede!“

„JÁ LETÍM!“ žasne Eda
a plachtí nočním nebem.

„Páni, Můrko,“ jásá Eda a s povětrím se bratří,

„MĚLA JSI PRAVDU!

Na mou duši. Jsem kaloň **JAK SE PATŘÍ!**“

